

gaat mee. De mol wordt neergezet, loopt zoo hard hij kan weg, een paar meter, kruipt dan onder het gras door en wij denken al, dat hij weglucht den grond in. Maar water, water, daarop is zijn heele doen en laten geconcentreerd. Weer komt hij te voorschijn en begint met het aflikken van de blaadjes. In een kringetje gaan we om hem heen staan. En alle zeven genieten we volop van de succesvolle overplaatsing. Een minuut of tien blijven we nog het zeldzame schouwspel volgen en spreken al niet meer fluisterend, maar maken onze opmerkingen gewoon hardop en verlopen zelfs zonder dat het drinkende dier zijn heerlijk water in den steek laat. We gaan nu op zoek: misschien vinden we nog meer drinkende mollen. Doch zonder succes.

Toen we een poosje later naar de schaapskooi gingen om onzen tweeden vriend, die we in z'n volle „werk” hadden achtergelaten, nog eens te zien, was hij weg, nergens meer te bespeuren.

Maar onze dag was goed.

B. DONK.

Den Haag, Aug. '21.

Vogels die zingen onder het vliegen. — Nu ik uit de mededeeling omtrent fitis en tjiptjaf opmaak, dat aanvulling van de opsomming op bladz. 32 van dezen jaargang van belang wordt geacht, kan ik nog mededeelen, dat ook de groote lijster en de roodborsttapuit zingen onder het vliegen. Ik heb dit waargenomen bij groote lijsters, terwijl zij vlogen van een boomtop over weide of hakhout naar een anderen hoogen top en bij de roodborsttapuit terwijl zij langzaam tegen den wind overvlogen tusschen de toppen van twee jonge boomen eener wegbeplanting en tusschen de toppen van jonge dennen op open terrein.

G. R.

Ijsvogel en Woudaapje. — Aangaande uw vraag in De Lev. Nat. over het voorkomen van ijsvogels deel ik u mede dat ik op de volgende data ijsvogels in of bij Gouda gezien heb. 9 Maart 1920 1 ex. Stadspark; 10 Aug. 1920 1 ex. Reeuwijksche Plas; 15 Aug. 1920 1 ex. id.; 7 Oct. 1920 2 ex. bij den IJssel; 16 Oct. 1920 1 ex. Reeuwijksche Plas; 24 Oct. 1920 1 ex. Stadspark; 14 Febr. 1921 1 ex. id.; 22 Febr. 1921 1 ex. id.; 11 Maart 1921 1 ex. id.; Verder bericht ik u dat ik op 12 Juli 1921 op de Reeuwijksche Plassen bij Gouda een **woudaapje** heb waargenomen. Daar verl. jaar deze vogels hier gebroed hebben maar verstoord zijn is het wel waarschijnlijk, dat ook dit ex. een broedvogel was.

Gouda.

M. PEETERS.

De uitdijging der Aalscholvers. — In verband met uw art. over Aalscholvers (Juli), deel ik u mede, dat de kolonie op „Zuidewijn” onder Capelle (N.-B.) verdwenen is, evenals die der plm. 400 reigers. Bij 'n bezoek onder de vacantie, deelde de eigenaar mij mede, dat hij reeds 't vorig jaar getracht had ze te verdrijven, door ze bij massa's te schieten; — arme menschen, uit de buurt, kwamen de vogels met kruiwagens halen! Doch in 't voorjaar kwamen er weer; toen heeft hij de boomen laten omhakken, omdat ze toch niet konden groeien. Waar de verjaagde vogels gebleven zijn, wist hij niet.

Dongen.

„ST. GER. MAJELLA”.

Condorvlucht. — In de „Levende Natuur” van Augustus las ik uw stukje over de hoogte waarop condors vliegen. Misschien interesseert u het volgende:

Ik heb meer dan 6 maanden in Bolivia gewoond op 3900 M. hoogte tusschen Oruro en Potosi. Bijna dagelijks was ik op hoogten tusschen 4000 en 4500 M. Juist tusschen die hoogten kon ik *geregeld* condors aantreffen; lager echter niet.

Eens langs een berghelling rijdend schrok ik van een schaduw, die over me heen vloog. Ik dacht dat een rotsblok neer kwam, maar 't was dan een condor, die heel laag vloog. Maar meestal stonden de vogels hoog in de lucht. Hoe hoog durf ik niet schatten. In ieder geval echter meer dan op 5000 M. zeehoogte.

Het klinkt mij dus hoegenaamd niet vreemd, dat Humboldt er op 4500 M. hoogte in de lucht boven zich heeft gezien.

Bovendien ziet men in Bolivia op 4000 M. hoogte nog allerlei vogelsoorten en ook de menschen leven daar nog meestal zonder eenige last van bergziekte. Voor teringlijders is

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

191

't daar zelfs een eldorado en naar 't schijnt veel beter dan 't lager gelegen Davos. Ze worden er meestal weer gezond.

De sneeuwgrens ligt ook in Bolivia nog ver boven 4500 M.

Den Haag.

P. HEKMEIJER.

G. O. C. „Hirundo”. — Donderdag 23 Juni l.l. ging ik te Waddinxveen nesten controleren voor „Hirundo”. Ik vond daar in een verlaten merelnest met 3 eieren een zanglijsterei, evenals een merelei gedeeltelijk gebroken. Daar verwisseling door menschen uitgesloten was — het nest lag in een afgesloten tuin — vind ik het geval interessant genoeg om het u even te melden.

Gouda.

B. SWANENBURG.

Lezers die dit jaar in de gelegenheid waren in hun omgeving een bewoond ooievaarsnest gade te slaan worden verzocht daarover een zoo groot aantal bijzonderheden als mogelijk mede te deelen aan ondergeteekende. (B.v. aankomst, vertrek, aantal jongen), die zich gedurende dit en de eerst volgende jaren wil bezighouden met 't nagaan van de stand van 't aantal ooievaars in Nederland.

Gouda.

ED. HOFFMAN,

voorzitter G. O. C. „Hirundo”.

De kievitsbloem bij Gouda. — Ook bij Gouda komt de kievitsbloem op zuivere veengrond voor, bij voorkeur in het lage, natte land. 't Is hier een zeer veel voorkomende plant, ten oosten van Gouda. (Ten westen ervan heb ik slechts eenmaal een 50-tal exemplaren gevonden, en deze zijn misschien nog wel aangeplant geweest).

Opmerkelijk is het groot aantal witte exemplaren en de fasciaties, onder de hier groeiende kievitsbloemen.

Gouda, Bleekerssingel 64, Sept. 1921.

A. SCHEIJGROND.

Kraanvogels bij Leersum. — Vanavond, ongeveer een half uur vóór zonsondergang zag ik op de hei alhier een troep van plm. 70 kraanvogels neerstrijken op een van de laagste gedeelten in den Noord-Oosthoek. Ik ging ze achterna en kon ze tot een 300 M. naderen, doordat ik achter de duintjes me verschuilen kon. Ik zag duidelijk de grijze romp met zwarte vleugelpunten. Ze vlogen op, streken weer gauw neer, maar ik kon ze niet dicht genoeg naar mijn zin naderen en ging huiswaarts. In groote boog waren ze blijkbaar rondgevologen, want spoedig kwamen ze weer over me heen. Ik ging liggen, en ze waren van plan vlak bij me neer te strijken (enkele van de voorste rij lieten de pooten al zakken en bijna allen waren in vol plané) toen ze me zagen. Een paar van de versten stonden al, toen ze door de anderen gewaarschuwd werden. Ze draaiden langs het Noorden en na enkele zwenkingen, verdwenen ze in W.-richting. De zon was ondertusschen al onder. Enkele malen verbrokkelde de groep in drie, vier deelen, die ieder afzonderlijk weer gauw V-vorming vertoonden. Voortdurend, als ze vlogen, riepen ze, een soort van scherp kirren, dat onderling tot een kleine terts kon verschillen. Als ze neergestreken waren, maakten ze geen geluid; daaraan kon ik telkens hooren of ze opgevlogen waren, ja of niet, als ik trachtte te naderen. 't Leek me toe, dat ze water of voedsel zochten.

Gistermorgen zag ik er 16 in Z.-richting vliegen. Ik weet niet, of het iets zóó bijzonders is, maar toch wilde ik het u even melden.

W. LOUWAARS.

Een Paddestoelenkalender. — Bij de firma P. J. Mulder en Zn., Breestraat 82 te Leiden en alleen daaren niet in den boekhandel te verkrijgen is verschenen een royaal en prachtig uitgevoerde Paddestoelenkalender in twaalf maandbladen. Ieder blad heeft een gekleurde plaat van een of meer soorten van paddestoelen in hun natuurlijke omgeving. Sommige platen hebben ook een kopversiering van een reeks gekleurde paddestoelen. De uitgave staat onder leiding van Mej. C. Cool. De platen zijn van Mej. v. d. Pavord Smits, de tekst van Mevrouw M. de Visser—Roelofs. In het geheel zijn ongeveer veertig soorten afgebeeld, zeer getrouw, zooals van de auteurs dan ook wel te verwachten was en enkele der bladen zijn buitengewoon goed gelukt. Het is te hopen, dat de auteurs lust zullen hebben deze uitgave jaren achtereenvolgend voort te zetten, zooals Hoytema dat met zijn vogelkalenders mocht doen. De prijs is negen gulden, wat zeer gering mag heeten voor een zoo oorspronkelijke en fraaie uitgave.

Th.